

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z Nr

4816

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

1. Obiekt *481/2*
DZWONNICA W ZESPOLE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO RZYMSKOKATOLICKIEGO P.W. ŚW. JANA
CHRYZCICIELA, ob. *CERKWI*

2. Czas powstania
1747-1754

3. Miejscowość
SIENIAWA

4. Adres *ul. Cerkiewna*
Sieniawa

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo podkarpackie
PRZEWORSKI
gmina Sieniawa

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
1.VI. 1975.r

Województwo rzeszowskie

Powiat Jarosław

8. Właściciel i jego adres

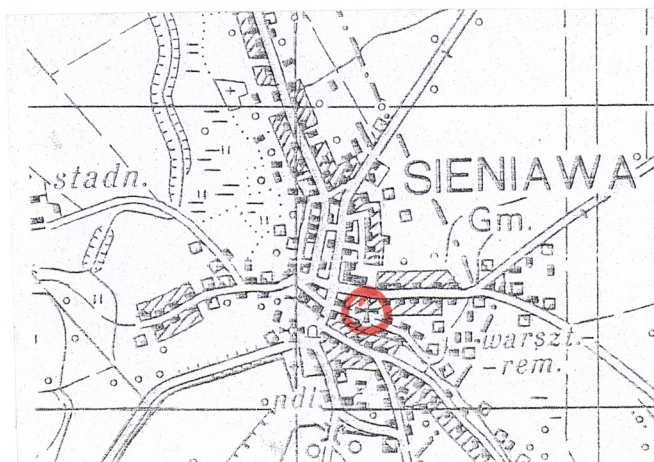
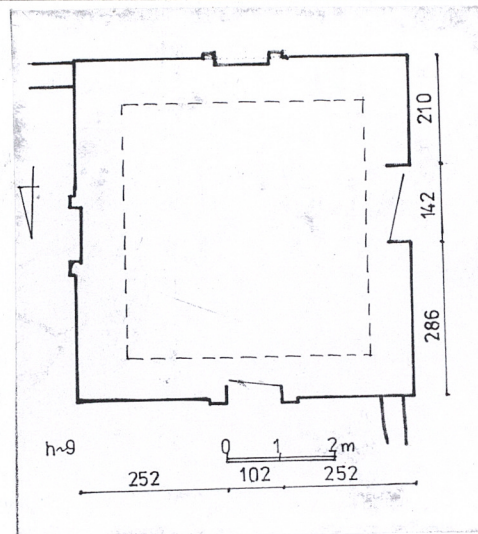
Parafia Rzymskokatolicka w
Sieniawie

9. Użytkownik i jego adres

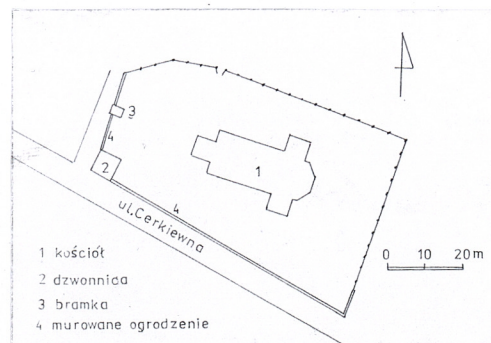
Parafia Rzymskokatolicka w
Sieniawie

10. rejestr zabytków

Nr *A-664* data *18.05.1994*
A-831

1:25000

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Parafia obrządku łacińskiego została erygowana w roku 1569, kiedy Sieniawa nie posiadała jeszcze praw miejskich. Pierwsza świątynia była drewniana. Jej opis zawarty jest w lustracji biskupa Sierakowskiego. Kościół parafialny był w złym stanie technicznym, co było powodem rozpoczęcia jego przebudowy w roku 1747. Ukończono ją w 1754 r. Powstała murowana świątynia na placu okolonym murem z bramką oraz dzwonnica. Na zewnątrz znajdowały się inne zabudowania plebańskie: plebania, spichlerz, dom wikarego i szpital. W roku 1777 kościół spłonął, parafię przeniesiono do opuszczonego kościoła poddominikańskiego, a po jego odbudowie przekazano grekokatolikom. Cały zespół zabudowy w granicach działki kościelnej zachował się do dnia dzisiejszego, za wyjątkiem północnego i wschodniego odcinka murów ogrodzeniowych.

13. Opis (sytuacje, materiał i konstrukcje, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie instalacje)

- Sytuacja** - Zespół dawnego kościoła parafialnego usytuowany jest w centrum miasta, na południowy zachód od Rynku. Działka na planie zbliżonym do prostokąta mieści się pomiędzy ul. Cerkiewną (od południa) i placem dworca autobusowego (od północy). Ogrodzona: od południa i zachodu murem ceglanym, od północy i wschodu metalową współczesną siatką. W centralnej części zlokalizowany jest kościół. Dzwonnica wypełnia południowo zachodni narożnik.
- Materiał** - Zbudowana z cegły, tynkowana. Wieżba dachowa drewniana, konstrukcji płatwiowo-krokwiowej. Stropów brak. Dach kryty blachą płaską stalową ocynkowaną. Drzwi drewniane, jednoskrzydłowe spągowe. Brak zamknięcia otworów okiennych.
- Rzut** - Założona na planie kwadratu, z dwoma wejściami od strony północnej i zachodniej.
- Bryła** - Masywna, dwukondygnacyjna, nakryta dachem namiotowym zwieńczonym krzyżem.
- Elewacje** - Północna- dwukondygnacyjna, na wysokim gładkim cokole. W przyziemiu, w osi prostokątny otwór drzwiowy z opaską. W górnej kondygnacji, oddzielonej od dolnej gzymsem, przeprutym wtórnie prostokątnym otworem okiennym, naroża podkreślone pilastrami opartymi na cokole i których głowice podtrzymują szeroki pas gzymsu wieńczącego. W osi okno o półokrągłym zamknięciu z półopaską posiadającą stopy i klucz. W cokole prostokątna płycizna. W pozostałych elewacjach górne kondygnacje opracowane identycznie. Różnice odnoszą się do części parterowej; we wschodniej prostokątna blenda , w zachodniej otwór drzwiowy przecinający blendę, w południowej otwór okienny wprowadzony w część blendy. Parter elewacji południowej i zachodniej wyższy od pozostałych z uwagi na różnicę poziomemu terenu na zewnątrz i w obrębie działki.

Wnętrze niedostępne.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 350 m ³	Pow. zabudowy ok. 39 m ²	dzwonnica	nieużytkowana
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania(fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcyjne dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
W latach 80-tych przeprowadzono remont elewacji, kładąc tynki cementowe.		Mury obwodowe w dość dobrym stanie. Widoczne znaczne zawilgocenie dolnych partii ścian, odparzone tynki cementowe.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie	
		Wykonać izolację fundamentów, skuć cementowe tynki, zabezpieczyć otwory okienne.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt. numer i miejsce przechowania)

Karta ewidencyjna, tzw. zielona. Opr. J. Frazik. 1959 w: Archiwum WOZU w Przemyśle

Karta ewidencyjna cerkwi, tzw. biała. Opr. H. Jurjewicz. 1999 r. w: Archiwum WOZU w Przemyśle

22. Bibliografia

K. Kuśnierz – Sieniawa. Założenie rezydencjonalne Sieniawskich. Rozwój przestrzenny w XVII oraz XVIII w., Rzeszów 1984
Rocznik Archidiecezji Przemyskiej. Przemyśl 1997

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj , miejsca przechowania , sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst Ryszard T. Łamasz, wrzesień 2009 r.

imię , nazwisko, data, podpis

plany, rysunki Ryszard T. Łamasz, październik 2009 r.

imię , nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr Ryszard T. Łamasz, wrzesień 2009 r.

imię , nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów w zbiorach autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje i inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

1 wkładka - zdjęcia

Kierownik Biura
R. Łamasz
mgr Ryszard Łamasz

1. Miejscowość

SIENIAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

DZWONNICA KOŚCIOŁA
PARAFIALNEGO

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

Widok ogólny dzwonnicy

Elewacja południowa

Elewacja północna

Elewacja wschodnia

R. Łamasz

Wkładkę założył: Ryszard T. Łamasz, październik 2009 r.

Miejsce przechowywania negatywów - w zbiorach autora